

Садржај:

Увод.....	2
Појам, дефинисање и теоријски основ индивидуализоване наставе.....	4
Индивидуалне разлике међу ученицима.....	5
Диференцијација наставног процеса и индивидуализација наставе....	6
Закључак.....	10
Списак коришћене литературе.....	11

УВОД

Учење је активност појединца која резултира усвајањем одређених знања , вештина и навика. Резултати учења могу бити везани уз развој способности на сазнајном (когнитивном), доживљајном (афективном) и практичном (психомоторном) подручју. Учењем се стиче одређено знање, али и ставови и вредности. Ставови су стечене тенденције реаговања на одређени начин према некоме или нечему. Вредности су дубока уверења која усмеравају понашање, мишљење и доживљавање појединца према неким темељним обележјима његове околине. Вредности су везане уз материјално и духовно подручје социјалног живота појединца: етика, морал. Све ово је јако важно за сам процес учења усвајања и овладавања знањем, као и организацију наставе, јер ученик може имати одређене ставове према учењу, а такође, на одређени начин вредновати образовање као више или мање битан чинилац сопственог развоја.

Најчешћи облик школске наставе подразумева рад једног учитеља са групом од двадесет до тридесет ученика. Таква настава се назива заједничком наставом. Данас се ретко организује тзв. индивидуална настава (један учитељ – један ученик) осим ако није реч о разним ситуацијама менторског облика обуке. Идеја о индивидуализацији учења и саме наставе је веома стара. Налазимо је у делим Квинтилијана и у радовима многих педагошких класика (Коменски, Песталоци,..). Још у робовласничком друштву постојао је принцип "један ученик – један учитељ". Таква настава је по облику индивидуална, а по врсти наставе индивидуализована. Ученици у редовној настави поседују различите опште специјалне способности, различите склоности, интересовања, потребе, жеље, знања, обавештеност, способност и особине памћења, начине реаговања. Ако пођемо од ових основа, индивидуализована настава подразумева такву организацију наставног рада која се темељи на индивидуалним разликама између појединаца. Захтеви наставе су усклађени са индивидуалним могућностима ученика и њиховим карактеристикама у раду. Темељи се на самосталном раду ученика. Ово свакако представља иновацију у настави и карактеристика је савремене школе, као што је у једном тренутку развоја друштва предметно-разредно-часовни систем био иновација. Иако и данас егзистира систем који је увео Коменски још у 16. веку, савремени захтеви друштва и нова сазнања из области педагогије и психологије намећу потребу за другачијом организацијом наставе.

ПОЈАМ, ДЕФИНИСАЊЕ И ТЕОРИЈСКИ ОСНОВ

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com